

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 410/2018-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Perhács s. r. o., Jelenec 353, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, odboru kriminálnej polície v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP- 115/2-VYS-TV-2015 a postupom Okresnej prokuratúry Trebišov v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 110/15/8811 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, odboru kriminálnej polície (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-115/2-VYS-TV-2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“), ako aj postupom Okresnej prokuratúry Trebišov (ďalej len „okresná prokuratúra“) v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 110/15/8811 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ okrem iného uviedol:

«1. Dňa 08.08.2016 vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trebišove vznesol sťažovateľovi obvinenie za zločin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

2. Dňa 15.08.2016 sťažovateľ prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu podal v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

3. Od dátumu podania sťažnosti (15.08.2016) do dnešného dňa (17 mesiacov) dozorový prokurátor nerozhodol o podanej sťažnosti.

4. Do dátumu spracovania tejto sťažnosti nielenže nebola podaná obžaloba ale nebolo ani len rozhodnuté o podanej sťažnosti.

5. Trestná vec sťažovateľa sa stále nachádza iba v prípravnom konaní, tzv. policajnom vyšetrowaní.

6. Dĺžka celého prebiehajúceho trestného konania ako celku, ktoré sa aj v čase podania tejto sťažnosti nachádza iba v prípravnom konaní, tzv. policajnom vyšetrowaní, od momentu vznesenia obvinenia (08.08.2016), 1 rok a 5 mesiacov (celkovo 17 mesiacov do dátumu spracovania tejto sťažnosti) nie je ničím ospravedliteľná. Už iba samotná skutočnosť, že len policajné vyšetrowanie, resp. predsúdne konanie trvá takmer 1,5 roka, bez ohľadu na akékoľvek dôvody, je podľa sťažovateľa, dostačujúca na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pokiaľ ide o predsúdne štádium trestného konania (pátranie, vyšetrowanie), Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“) pokladá

trestné konanie za jeden celok. Navyše judikatúra ústavného súdu vychádzajúca zo štrasburskej judikatúry vníma a posudzuje dĺžku trestného konania citlivejšie ako dĺžku civilného konania.»

3. Sťažovateľ ďalej uviedol:

„11. Tým, že zo strany Okresnej prokuratúry nie je vykonávaný riadny a účinný (efektívny) dozor má výrazný vplyv aj na absolútnu nečinnosť vyšetrovateľa PZ. Absolútna nečinnosť vyšetrovateľa PZ ako aj dozorového prokurátora sa prejavuje predovšetkým v tom, že:

a) v dobe od 15.08.2016 do 28.01.2018, teda 17 mesiacov nebolo rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

b) v dobe od 15.08.2016 do 28.01.2018, teda 17 mesiacov nebolo zvolenému obhajcovi sťažovateľa doručené žiadne uznesenie ani o zamietnutí sťažnosti ani o zrušení sťažnosťou napadnutého uznesenia.

c) v dobe od 15.08.2016 do 28.01.2018, teda 17 mesiacov nebolo rovnako ani sťažovateľovi doručené žiadne uznesenie ani o zamietnutí sťažnosti ani o zrušení sťažnosťou napadnutého uznesenia.

d) v dobe od 08.08.2016 do 28.01.2018 neboli vykonané absolútne žiadne procesné úkony - výsluchy svedkov, preto dané obdobie 17 mesiacov treba považovať za absolútnu nečinnosť,

e) v dobe od 08.08.2016 do 28.01.2018, teda po vznesení obvinenia nebol ani jeden zo svedkov vypočutých pred vznesením obvinenia, procesné zákonným spôsobom prepočutý,

f) v dobe od 08.08.2016 do 28.01.2018 ani zvolený obhajca sťažovateľa ani samotný sťažovateľ neboli vyrozumení o konaní procesných úkonov, napriek tomu že ešte v sťažnosti datovanej dňa 15.08.2016 v bode II. odsek 1 sťažovateľ požiadal orgány prípravného konania o riadne a včasné informovanie o termínoch všetkých úkonov trestného konania, na ktorých sa mienil spolu s obhajcom zúčastniť.“

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:
„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnom konaní ako celku vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Trebišove, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, M. R. Štefánika 2319/180, 075 01 Trebišov, sp. zn. ČVS: ORP-115/2-VYS-TV-2015 a Okresnej prokuratúre Trebišov, Ul. Jána Húsa 1925/15. 075 01 Trebišov, sp. zn. (pre sťažovateľa neznáma), porušené boli.

Okresnému riaditeľstvu PZ v Trebišove, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania a Okresnej prokuratúre Trebišov prikazuje, aby v trestnej veci sťažovateľa v súčasnosti vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-115/2-VYS-TV-2015 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € (slovom desaťtisíc eur), ktoré sú povinné Okresné riaditeľstvo PZ v Trebišove, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania v sume 8 000 € (slovom osemtisíc eur) a Okresná prokuratúra Trebišov v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur) vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia, ktoré sú Okresné riaditeľstvo PZ v Trebišove, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania a Okresná prokuratúra Trebišov povinní vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD., Tichá 45, 811 02 Bratislava, zriadený vo Všeobecná úverová banka, a.s., číslo účtu: SK73 0200 0000 0031 9665 2257, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

5. Ústavný sud si pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyžiadal od okresného riaditeľstva Policajného zboru vyjadrenie, v ktorom sa uvádza:

„- dňa 08.08.2016 bolo uznesením vyšetrovateľa PZ podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie [REDAKOVANÉ] za zločin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona/vid' uznesenie zo dňa 08.08.2016/

- voči uzneseniu o vznesení obvinenia obv. [REDAKOVANÉ] v zastúpení Mgr. JUDr. Zoltánom Perhácsom PhD., podali v zákonnej lehote sťažnosť, ktorá bola dňa 23.08.2016 predložená na Okresnú prokuratúru Trebišov / vid' predloženie sťažnosti a samotná sťažnosť/,

- dňa 07.09.2016 vyšetrovateľ PZ obdržal prípis z OP-TV / vid' prípis z OP-TV zo dňa 06.09.2016/,

- dňa 12.09.2016 bola predložená sťažnosť doplnená do zápisnice o výsluchu obvineného dňa 09.09.2016 spolu s prílohami / vid' prípis a zápisnica /,

- dňa 03.10.2016 vyšetrovateľ PZ obdržal z Okresnej prokuratúry Trebišov uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm.b) Trestného poriadku, ktorým bolo uznesenie vyšetrovateľa PZ zrušené ako neopodstatnené a bolo dané pokynom, aby vyšetrovateľ vo veci znovu konal a rozhodol / vid' uznesenie OP-TV zo dňa 29.09.2016 /,

- po zrušení uznesenia o vznesení obvinenia boli vykonávané ďalšie úkony aj v zmysle pokynu prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov,

- na základe vykonaných procesných úkonov sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe a vyšetrovateľ PZ uznesením dňa 05.09.2017 trestné stíhanie prerušil / vid' uznesenie /,

- prerušenie trestného stíhania trvá naďalej

Vzhľadom k tomu, že bolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia [REDAKOVANÉ], tak v rámci trestného konania vystupoval ako svedok. Nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe, tak vyšetrovateľ PZ uznesením dňa 05.09.2017 trestné stíhanie prerušil, kde uznesenie doručil na Okresnú prokuratúru a poškodenému. “

6. V stanovisku vyžiadanom ústavným súdom pred predbežným prerokovaním sťažnosti okresná prokuratúra okrem iného uviedla:

«Vyšetrovateľ uznesením sp. zn. ORP-115/2-VYS-TV-2015 zo dňa 08.08.2016 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie sťažovateľovi pre zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Dňa 13.09.2018 vyšetrovateľ predložil v zmysle § 190 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prokurátorku Okresnej prokuratúry Trebišov na rozhodnutie sťažnosť sťažovateľa,

zastúpeného Mgr. JUDr. Zoltánom Perhácsom, PhD., proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, sp. zn. ORP-115/2VYS-TV-2015 zo dňa 08.08.2016.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov uznesením sp. zn. 1 Pv 110/15/8811-27 zo dňa 29.09.2016 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušila na podklade podanej sťažnosti uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ORP-115/2-VYS-TV-2015 zo dňa 08.08.2018, ktorým podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] pre zločin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že trestné konanie bolo voči sťažovateľovi vedené celkovo 53 dní a nie ako je uvedené v sťažnosti 17 mesiacov. Z toho o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia bolo rozhodnuté na 16. deň (11. pracovný deň) od jej predloženia, čo nepresahuje obvyklú lehotu na rozhodovanie o sťažnostiach v prípravnom konaní, t. j. 15 pracovných dní.

Na tomto mieste je však potrebné uviesť, že na základe nedopatrenia nedošlo k zaslaní uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 110/15/8811-27 zo dňa 29.09.2016 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sťažovateľovi, ani Mgr. JUDr. Zoltánovi Perhácsom, PhD. V tejto súvislosti boli po doručení tejto žiadosti Ústavného súdu Slovenskej republiky a pridelení veci novému prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trebišov, po zistení uvedeného pochybenia, vykonané opatrenia na nápravu tohto pochybenia a predmetné uznesenie bolo dodatočne zaslané sťažovateľovi a Mgr. JUDr. Zoltánovi Perhácsom, PhD.

Uvedené pochybenie nič nemení na skutočnosti, že trestné konanie bolo proti sťažovateľovi vedené celkovo 53 dní, čo predstavuje skutočnú dobu, v rámci ktorej je potrebné posudzovať porušenie sťažovateľových práv. Uznesenie, ktorým prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov zrušila uznesenie o vznesení obvinenia nadobudlo s poukazom na ustanovenie § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku právoplatnosť aj vykonateľnosť v deň jeho vydania. Od tohto momentu nebol sťažovateľ v procesnom postavení obvineného a nemohli tak byť proti nemu použité prostriedky určené Trestným poriadkom proti obvinenému a tým ani zasahované do jeho práv.

V zmysle uvedeného si preto dovoľujem vysloviť názor, že sťažnostné argumenty poukazujúce na vedenie trestného konania voči sťažovateľovi v trvaní 17 mesiacov a na to, že v tejto dobe nebolo rozhodnuté o sťažnosti obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia, nemôžu obstať. Skutočnosť, že sťažovateľ nemal vedomosť o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia nemá vplyv na to, že obvineným z právneho hľadiska od 29.09.2016 nie je. Reagujúc na sťažovateľom opísanú ujmu, vzniknutú a zvýrazňovanú poukázaním na sedemnášť mesačnú dobu vedenia trestného konania voči jeho osobe, je na mieste podotknúť, že jej vznik a pretrvávanie boli aj dôsledkom nedostatočného aktívneho záujmu sťažovateľa a tiež aj splnomocneného advokáta o samotné trestné konanie. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta). Uvedená zásada je pritom zohľadňovaná v rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj všeobecných súdov Slovenskej republiky.

V zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

Premietnutím tejto zásady na posudzovanú sťažnosť možno uviesť, že už aj samotný Trestný poriadok poskytuje dostatok právnych prostriedkov, ktorých uplatnením by sťažovateľ a aj jeho právny zástupca celkom určite zistili, že v danej trestnej veci už sťažovateľ nevystupuje v procesnom postavení obvineného a právny zástupca v postavení obhajcu. Ak mali za to, že je sťažovateľ obvinený, mali tých istých 17 mesiacov, aby sa domáhali napríklad využitia inštitútu nazerania do vyšetrovacieho spisu podľa § 69 Trestného poriadku, žiadosti o preskúmanie postupu policajta v zmysle § 210 Trestného poriadku, prípadne základných práv obvineného v trestnom konaní, a to vyjadriť sa, uvádzať okolnosti, navrhnovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy, podávať žiadosti.»

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej

ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 426/08).

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

13. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v konaní pred orgánmi verejnej moci má nevyhnutné za výsledok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup orgánov verejnej moci sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle § 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva označeného v tomto článku (III. ÚS 26/2011) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 199/02).

14. Zo sťažnosti k nej pripojených príloh a z vyjadrení okresného riaditeľstva Policajného zboru a okresnej prokuratúry vyplýva, že napadnuté konanie začalo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru z 8. augusta 2016, ktorým bolo voči sťažovateľovi vznesené obvinenie zo spáchania zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 a ods. 3 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

15. Po podanej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru bolo uznesením prokurátorky okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 110/15/8811 z 29. septembra 2016 napadnuté uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru o vznesení obvinenia sťažovateľa zrušené.

16. Z vyjadrenia okresného prokurátora k sťažnosti zo 7. septembra 2018 adresovaného ústavnému súdu okrem iného vyplýva, že „na základe nedopatrenia“ nebolo uznesenie prokurátorky z 29. septembra 2016 zaslané sťažovateľovi ani jeho právnomu zástupcovi.

Vo vyjadrení okresného prokurátora bolo taktiež poukázané na to, že po zistení uvedeného pochybenia (po doručení sťažnosti podanej ústavnému súdu na vyjadrenie) boli vykonané opatrenia na jeho nápravu a „predmetné uznesenie bolo dodatočne zaslané sťažovateľovi a Mgr. JUDr. Zoltánovi Perhácsovi, PhD.“.

K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru

17. Ústavný súd konštatuje, že postup vyšetrovateľa v napadnutom konaní nevykazuje znaky prietáhov (nečinnosť, neefektívnosť postupu), čo vyplýva z prehľadu vykonaných procesných úkonov uvedených vo vyjadrení k sťažnosti. Vyšetrovateľ Policajného zboru v súlade so zákonom po zrušení obvinenia sťažovateľa, ktorý v ďalšom priebehu konania má iba procesné postavenie svedka, vykonal celý rad procesných úkonov (vypočutie svedkov, znalecké dokazovanie, vyžiadanie správ a iných listinných dôkazov týkajúcich sa veci). Keďže sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe uznesením z 5. septembra 2017, trestné stíhanie prerušil, pričom uznesenie doručil okresnej prokuratúre a poškodenému.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie označených práv sťažovateľa postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

K namietanému porušeniu označených práv postupom okresnej prokuratúry

19. Ťažiskovým argumentom sťažovateľa vo vzťahu k postupu okresnej prokuratúry, od ktorého sa odvíja aj námietka dĺžky prípravného konania, ktorá mala byť „prekročená viac ako štvornásobne“, je tvrdenie, že o podanej sťažnosti sťažovateľom (15. august 2016) proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru o vznesení obvinenia spáchania zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty sťažovateľom nebolo dozorovým prokurátorom dosiaľ rozhodnuté.

20. Ústavný súd zistil, že o sťažnosti sťažovateľa podanej 15. augusta 2016 proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru o vznesení obvinenia z 8. augusta 2016 rozhodla prokurátorka okresnej prokuratúry uznesením sp. zn. 1 Pv 110/15/8811 z 29. septembra 2016 tak, že napadnuté uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru zrušila. Okresná prokuratúra vo vyjadrení k sťažnosti však sama taktiež uviedla, že *„na základe nedopatrenia“* nedošlo k zaslaniu uznesenia prokurátorky okresnej prokuratúry z 29. septembra 2016 sťažovateľovi ani jeho právnomu zástupcovi. Ďalej uviedla, že *„po doručení tejto žiadosti Ústavného súdu Slovenskej republiky a pridelení veci novému prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trebišov, po zistení uvedeného pochybenia boli vykonané opatrenia na nápravu tohto pochybenia a predmetné uznesenie bolo dodatočne zaslané sťažovateľovi a Mgr. JUDr. Zoltánovi Perhácsovi PhD.“*

Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 20. októbra 2018 potvrdil, že predmetné uznesenie okresnej prokuratúry z 29. septembra 2016 bolo sťažovateľovi doručené 17. septembra 2018 a jeho právnomu zástupcovi 14. septembra 2018.

21. Podľa § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

22. Ústavný súd konštatuje, že zo skutkového stavu veci vyplýva, že prokurátorka okresnej prokuratúry o zrušení obvinenia sťažovateľa síce uznesením rozhodla už 29. septembra 2016, ale ako už bolo uvedené a ako sama priznala, „*nedopatrením*“ mu toto uznesenie ani jeho právnomu zástupcovi nezaslala, takže sťažovateľ bol v čase podania sťažnosti na ústavnom súde (30. január 2018) stále v stave právnej neistoty, čo nie je ničím ospravedliteľné. Avšak v čase, keď ústavný súd o sťažnosti rozhoduje, bolo toto závažné pochybenie už napravené. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že z formálnoprávneho hľadiska sťažovateľ v dôsledku uznesenia prokurátorky okresnej prokuratúry z 29. septembra 2016 (napriek tomu, že o tom nevedel) už nebol obvineným, ale iba svedkom, u ktorého nemohlo dochádzať k porušeniu v sťažnosti označených práv. Ústavný súd v zhode so sťažovateľom zastáva názor, že za závažné pochybenie v doručovaní by bolo zo strany okresnej prokuratúry namieste sa sťažovateľovi ospravedlniť.

23. Ústavný súd na druhej strane súhlasí s názorom okresnej prokuratúry, že sťažovateľ kvalifikovane právne zastúpený nebol dostatočne aktívny a nevyužil procesné prostriedky, ktoré mal k dispozícii, najmä žiadosť realizovanú v zmysle § 210 Trestného poriadku. Ak by tak učinil, namietané pochybenie spočívajúce v nedoručení uznesenia prokurátorky okresnej prokuratúry z 29. septembra 2016 o zrušení vzneseného obvinenia voči sťažovateľovi mohlo byť odstránené oveľa skôr.

24. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že najmä v dôsledku pochybenia okresnej prokuratúry, ktorá „*nedopatrením*“ nedoručila sťažovateľovi ani jeho právnomu zástupcovi uznesenie z 29. septembra 2016 ani do momentu uplatnenia žiadosti na ústavnom súde (30. január 2018) došlo k priesťahom v napadnutom konaní, ktoré však nemali až takú intenzitu, na základe ktorej by mohol ústavný súd konštatovať, že došlo k porušeniu v sťažnosti označených práv.

25. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

26. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnených nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2018